BOSNA I HERCEGOVINA
12. 11. 21
US-03 13-1 200 20

Broj: S1 3 U 036090 20 U
Sarajevo, 08.11.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, filijala Tuzla, ul. 21. aprila br. 4, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-864-7/20 od 07.05.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ul. Vukovarska br.10b, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.11.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, uvažena je žalba ponuđača EN-UNION d.o.o. Tuzla i poništeni Odluka o poništenju postupka javne nabavke broj: 02-8960/20 od 27.03.20202. godine, Tenderska dokumentacija ugovornog organa broj 2000027074 Rezervni dijelovi za Caterpillar zajedno sa Obavještenjem o nabavci broj 1405-1-1-339-3-445/19 od 14.10.2019. godine. Uvažen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 KM.

Protiv konačnog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor, u kome navodi da je pobijano rješenje nezakonito i suprotno odredbama člana 11. i 3. Zakona o upravnim sporovima BiH. Navodi da je u konkretnom postupku javne nabavke pogrešno tuženi ocijenio da je ugovorni organ u tački 5.2.1. TD pogrešno propisao uslove koji se odnose na bankarsku garanciju. Tužbom ukazuje da su ponuđačima date potpune informacije za pripremu ponuda u skladu sa zakonskim i podzakonskim aktima, te ne postoji neusklađenost sa zakonskim i podzakonskim aktima. Tuženi u konkretnom slučaju mijenja praksu koju je sam uspostavio, jer je u više slučajeva odbio žalbe koje se odnose na potpuno istu stvar, zbog čega se stvara nesigurna praksa. Zbog svega navedenog smatra da tuženi dovodi ponuđače u zabludu jer neujednačenom praksom dovodi do pravne

nesigurnosti. Zbog svega navedenog, tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i sam riješi upravu stvar.

U odgovoru na tužbu, tužena je predložila da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u pobijanom rješenju. Zainteresirana lica, uredno obaviještena nisu dostavili svoja izjašnjenja.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa ove upravne stvari proizilazi da je tuženi osporenim rješenjem uvažio žalbu ponuđača EN-UNION d.o.o. Tuzla i poništio Odluku o poništenju postupka javne nabavke broj: 02-8960/20 od 27.03.20202.godine, Tendersku dokumentaciju ugovornog organa broj 2000027074 Rezervni dijelovi za Caterpillar, zajedno sa Obavještenjem o nabavci broj 1405-1-1-339-3-445/19 od 14.10.2019. godine. Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi donio odluku kao u dispozitivu, cijeneći da je žalitelj osnovano ukazao da je u svojoj ponudi na strani 10 dostavio original bankovnu garanciju, koja je dostavljena u plastičnoj foliji, zatvorena sa tri naljepnice preko kojih je stavljen pečat žalitelja sa jedne i druge strane naljepnice. Nadalje, tuženi je ocijenio da garancija nije oštećena ili probušena, te je istu moguće naplatiti kod Intesa SanPaolo banke. Tuženi je ocijenio da je ugovorni organ uslov garancije za ozbiljnost ponude u tački 5.22 TD propisao nejasno i konfuzno, jer nije zahtijevao da se otvor na foliji zatvori jemstvenikom, kako je to propisano u članu 3. Pravilnika o formi garancije za ozbiljnost ponude i izvršenje ugovora. Navedeni uslov propisan kao takav je doveo u nedoumicu ostale ponuđače u smislu na koji način da dostave garanciju jer svaka naljepnica na kojoj se stavi pečat se može odlijepiti i narušiti ponuda ponuđača. Stoga ugovorni organ nije pripremio TD u skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama BiH, pa navedeno po shvatanju tuženog predstavlja povredu člana 103. i 104. Zakona o javnim nabavkama BiH, odnosno apsolutno bitnu povredu, jer tenderski dokument nije usklađen sa zakonom ili podzakonskim aktom. Zbog navedenog je donesena odluka kao u dispozitivu pobijanog rješenja.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

U smislu člana 103. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), u postupcima javne nabavke, apsolutno bitne povrede zakona su one povrede o kojima Ured za razmatranje žalbi BiH vodi računa po službenoj dužnosti i koje mogu dovesti do poništenja postupka u potpunosti ili djelimično i to, između ostalog, neusklađenost tenderske dokumentacije s ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih principa ovog Zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora.

Imajući u vidu navedeno, ovo vijeće cijeni da je pobijano rješenje doneseno suprotno odredbama člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), koji propisuje da rješenje treba da sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje, kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Ovo iz razloga, kako

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

se to pravilno prigovara i u tužbi, tuženi nije dao valjane razloge za poništenje tenderskog dokumenta. Naime, ukoliko je ocijenio da tenderski dokument nije sačinjen u skladu sa Zakonom, trebao je svoj stav i obrazložiti, a ukoliko nije bilo povrede odredbi tenderskog dokumenta, postupak je trebao vratiti u fazu na koju se odnosi povreda postupka u konkretnom slučaju, imajući u vidu i odredbe člana 111. stav 1. tačka d). Zakona o javnim nabavkama BiH.

S tim u vezi, ovo vijeće je izvršilo uvid u Tenderski dokument, te utvrdilo da je na strani 9 (devet) u tački broj 5.23, ugovorni organ propisao na koji način se dostavlja garancija za ozbiljnost ponude (tačke 5.20, 5.21, 5.22., i 5.23), te je naveo u TD na strani 169 dostavljen i Prilog-Obrazac za garanciju, pa stoga nije osnovano obrazloženje pobijanog rješenja da je navedeni uslov postavljen nejasno i konfuzno, jer je ugovorni organ u tački 5.22 i 5.23 u tenderu prepisao uslov koji je naveden u članu 2. i 3. Pravilnika o formi garancije za ozbiljnost ponude i izvršenje ugovora ("Službeni glasnik BiH" broj: 90/14).

Zbog toga se osnovano tužbom ukazuje da tuženi nije dao valjane razloge zašto tužitelj kao ugovorni organ nije dao potpune informacije u odnosu na bankarsku garanciju. U pobijanom rješenju samo se citira zakonska i podzakonska odredba, te navodi da ugovorni organ postavlja zamišljene zahtjeve. S druge strane, tuženi je mogao postupak vratiti u fazu ponovne evaluacije ponude, obzirom da je sud izvršio uvid i u spornu garanciju ponuđača žalitelja EN-UNION d.o.o. Tuzla, te također nije jasno iz kojeg razloga dostavljena bankovna garancija nije prihvatljiva. Članom 61. Zakona o iavnim nabavkama BiH, u stavu 5. propisano je da ugovorni organ ne može odbaciti garanciju za ozbiljnost ponude ili garanciju za uredno izvršenje ugovora na osnovu činjenice da garancija nije izdata u Bosni i Hercegovini, pod uslovom da garancija za ozbiljnost ponude i garancija za uredno izvršenje ugovora ispunjavaju uslove postavljene u tenderskoj dokumentaciji. S tim u vezi, ovo vijeće napominje da je u skladu sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, propisano da je ugovorni organ dužan da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom.

Međutim, kako ovo vijeće na osnovu obrazloženja rješenja nije moglo ocijeniti da li su osnovani razlozi za poništenje tenderskog dokumenta, to je tužbu valjalo uvažiti i predmet vratiti na ponovno odlučivanje tuženom. U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude tuženi će još jednom na osnovu ocjene svih dokaza iz spisa predmeta donijeti novo, zakonito rješenje na osnovu pravilno utvrđenih činjenica pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenih činjenica.

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321